

PROGRAMUL EDUCAȚIE ȘI OCUPARE 2021-2027

Prioritatea 8. Creșterea accesibilității, atractivității și calității învățământului profesional și tehnic

Obiectiv specific: FSE+ES04.5_Îmbunătățirea calității, a caracterului incluziv, a eficacității și a relevanței sistemelor de educație și formare pentru piața muncii, inclusiv prin validarea învățării non-formale și informale, pentru a sprijini dobândirea de competențe-cheie, inclusiv de competențe de antreprenoriat și digitale, precum și prin promovarea introducerii sistemelor de formare duală și a sistemelor de ucenicie

Titlul proiectului: Stagii de practica pentru elevi, primii pasi in alegerea carierei.

Cod SMIS: 313798

Ghid: Economia Verde, Locurile de Muncă Verzi și Competențele Verzi

1. Ce este Economia Verde?

Economia verde este un model economic care urmărește dezvoltarea durabilă, prin promovarea creșterii economice în armonie cu protecția mediului și echitatea socială.

Principii: eficiență în utilizarea resurselor, reducerea emisiilor de carbon, conservarea biodiversității, incluziune socială și economie circulară.

Domenii cheie: energie regenerabilă, agricultură ecologică, transport sustenabil, construcții verzi, gestionarea deșeurilor, turism ecologic.

2. Locurile de muncă verzi

Locurile de muncă verzi contribuie la protejarea mediului sau la restaurarea resurselor naturale.

Tipuri: directe (energie solară, reciclare), indirecte (consultanță, educație), induse (turism sustenabil).

Exemple: tehnician în energie solară, auditor energetic, specialist în managementul deșeurilor, consultant în sustenabilitate.

3. Competențele Verzi

Competențele verzi sunt cunoștințele, abilitățile și atitudinile necesare pentru a lucra într-o economie durabilă.

Categorii: competențe tehnice, transversale și atitudini ecologice.

Exemple: măsurarea amprente de carbon, implementarea soluțiilor de eficiență energetică, comunicare ecologică.

4. Rolul Educației și Formării Profesionale

Educația sprijină tranziția verde prin conștientizare, dezvoltarea competențelor și colaborare cu mediul de afaceri verde.

Instituțiile pot integra conținuturi verzi în programe și pot organiza formări practice.

5. Beneficiile Tranziției către Economia Verde

Economice: crearea de noi locuri de muncă, creșterea competitivității.

Sociale: îmbunătățirea sănătății, reducerea inegalităților.

Ecologice: reducerea poluării, conservarea biodiversității.

6. Provocări și Perspective

Provocări: lipsa competențelor verzi, finanțare insuficientă, rezistență la schimbare.

Perspective: apariția de noi profesii verzi, creșterea cererii pentru specialiști, sprijin european prin Pactul Verde.

7. Concluzie

Tranziția către o economie verde reprezintă o oportunitate majoră pentru societate.

Necesită investiții în educație, inovație și antreprenoriat verde.

Economia verde este o strategie inteligentă pentru viitorul sustenabil.

Elaborat,

Popescu Costinela -Expert grup tinta ((S)- august 2025

PROGRAMUL EDUCAȚIE ȘI OCUPARE 2021-2027

Prioritatea 8. Creșterea accesibilității, atractivității și calității învățământului profesional și tehnic

Obiectiv specific: FSE+ESO4.5_Îmbunătățirea calității, a caracterului incluziv, a eficacității și a relevanței sistemelor de educație și formare pentru piața muncii, inclusiv prin validarea învățării non-formale și informale, pentru a sprijini dobândirea de competențe-cheie, inclusiv de competențe de antreprenariat și digitale, precum și prin promovarea introducerii sistemelor de formare duală și a sistemelor de ucenicie

Titlul proiectului: Stagii de practica pentru elevi, primii pasi in alegerea carierei.

Cod SMIS: 313798

ECONOMIA VERDE, LOCURILE DE MUNCĂ VERZI ȘI COMPETENȚELE VERZI

Introducere

Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă adoptată de cele 192 de state membre ale ONU la Summit

-ul privind dezvoltarea din septembrie 2015, propune un program de acțiune globală în domeniul dezvoltării cu un caracter universal, care promovează echilibrul între cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile – economic, social și de mediu. Pentru prima oară, acțiunile vizează în egală măsură statele dezvoltate și cele aflate în curs de dezvoltare. Agenda 2030 cuprinde cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), reunite informal și sub denumirea de Obiective Globale. Prin intermediul Obiectivelor Globale, s-a stabilit o agendă de acțiune ambițioasă pentru următorii 15 ani în vederea eradicării sărăciei extreme, combaterii inegalităților și a in justiției și protejării planetei până în 2030.

1.) Economia verde

În Agenda 2030 a ONU pentru Dezvoltare Durabilă, economia verde este reflectată în cadrul Obiectivului de Dezvoltare Durabilă „Promovarea susținută a creșteri economice durabile și inclusive, a ocupării complete și productive și a muncii decente pentru toți.

Economia verde este considerată ca fiind unul dintre instrumentele importante disponibile pentru realizarea dezvoltării durabile. Schimbările climatice și externalitățile negative ale activităților economice intensive au evidențiat necesitatea tranziției spre un nou model economic bazat pe emisii reduse de gaze cu efect de seră, utilizarea la scară mai mare a surselor de energie regenerabile și creșterea eficienței energetice. Un rol important în acest sens îl au acțiunile de sprijinire a unor elemente economice alternative, prin introducerea conceptului de "Economie verde", pentru a impulsiona și accelera tranziția și în România către o economie care maximizează calitatea vieții și minimizează impactul negativ asupra mediului înconjurător. Se impune astfel regândirea modelului de dezvoltare economică pe baza utilizării patrimoniului natural ca o oportunitate de dezvoltare și creștere economică pentru a genera un avantaj competitiv în fața multiplelor provocări ale globalizării. Acest model poate genera un progres la nivel de societate, bazat pe pilonii dezvoltării durabile – mediu, economic și social. Aceste premise constituie fundamentul paradigmei „economiei verzi”, sau a unei economii în care protecția mediului reprezintă o oportunitate și un motor al creșterii economice și dezvoltării sociale. Organizația Internațională a Muncii identifică locurile de muncă verzi ca o caracteristică esențială a dezvoltării durabile și pentru a putea răspunde în mod adecvat provocărilor globale legate de protecția mediului, dezvoltarea economică și incluziunea socială

Economia verde este considerată ca fiind unul dintre instrumentele importante disponibile pentru realizarea dezvoltării durabile.

Conceptul de economie verde agreat la nivel internațional este menționat în documentul rezultat al Conferinței Rio+20 „Viitorul pe care ni-l dorim”, în perioada 13 - 22 iunie 2012, la Rio de Janeiro (în Brazilia) a avut loc), și anume, "economia verde în contextul dezvoltării durabile și ale eradicării sărăciei reprezintă diferite abordări, viziuni, modele și instrumente disponibile fiecărei țări, în conformitate cu circumstanțele și prioritățile lor naționale, pentru a realiza o dezvoltare durabilă în cele trei dimensiuni ale sale" (economică, socială și de mediu). În definirea conceptului de economie verde, aspectele sociale sunt deosebit de importante.

Trecerea la o economie verde necesită păstrarea și investirea în activele resurselor naturale esențiale. Acest fapt este esențial pentru toate economiile, dar se aplică în special

În cazul țărilor în curs de dezvoltare, care au oportunitatea de a-și dezvolta economiile pe baza gestionării durabile a capitalului lor natural. De asemenea, înseamnă recurgerea la soluții cu emisii reduse de carbon, care utilizează în mod eficient resursele, și intensificarea eforturilor de promovare a tiparelor durabile de consum și de producție. Toate acestea presupun instituirea cadrelor de reglementare corecte, crearea unor stimulente puternice pentru piețe și pentru inovare, mobilizarea resurselor financiare și promovarea antreprenoriatului și a unei mai mari implicări a sectorului privat.

Într-o economie verde, multe provocări pot fi transformate în oportunități economice, nu doar inversând tendințele negative în domeniul mediului, ci și stimulând creșterea viitoare și crearea de locuri de muncă.

ECONOMIA VERDE

Omenirea, în ansamblul ei, se confruntă cu provocări foarte mari în următoarele decenii, precum schimbările climatice, pierderea biodiversității, deficitul de apă și penuria alimentară. Aceste crize globale sistemice nu pot fi abordate izolat, fiind interconectate. Însă, modelele economice actuale nu sunt suficient de reziliente pentru a oferi un echilibru optim între obiectivele de mediu și sociale. Economii sunt, în esență, o colecție de reguli și norme care răsplătesc unele comportamente și le pedepsesc pe altele. În forma lor actuală, economiile noastre stimulează consumul excesiv, degradează legăturile comunale și distrug bogăția naturală. Dar acest lucru nu este inevitabil, este pur și simplu modul în care economiile noastre au evoluat pentru a funcționa. Pentru a rezolva aceste probleme, este necesară o nouă viziune economică, economia verde.

Economia verde reprezintă un model de dezvoltare economică care pune accent pe durabilitate, care se focusează pe obținerea bunăstării sociale și a profitabilității companiilor pe termen lung, în condițiile protejării mediului și reducerii amenințărilor ecologice și inegalităților, care funcționează într-un mod echitabil și ecologic, fără a compromite viitorul generațiilor următoare.

PRINCIPIILE ECONOMIEI VERZI

Există cinci principii-cheie, iar fiecare dintre ele se bazează pe precedente importante în politica internațională și care împreună pot ghida reforma economică în contexte diverse:

1. Principiul bunăstării

- Economia verde este centrată pe oameni. Scopul său este de a crea o prosperitate reală, comună. Se concentrează pe creșterea bogăției care va susține bunăstarea.
- Această bogăție nu este doar financiară, ci include întreaga gamă de capitaluri umane, sociale, fizice și naturale.
- Principiul bunăstării acordă prioritate investițiilor și accesului la sistemele naturale durabile, infrastructura, cunoștințele și educația necesare pentru ca toți oamenii să prospere.
- Oferă oportunități pentru mijloace de trai, întreprinderi și locuri de muncă verzi și decente.
- Se bazează pe acțiuni colective pentru bunuri publice, dar se bazează pe alegeri individuale.

2. Principiul echității

- Economia verde promovează echitatea în interiorul și între generații.
- Economia verde este incluzivă și nediscriminatorie. Împarte procesul decizional, beneficiile și costurile în mod echitabil;
- Promovează distribuirea echitabilă a oportunităților și a rezultatelor, reducând disparitățile dintre oameni;
- Oferă o perspectivă pe termen lung asupra economiei, creând bogăție și reziliență care să servească interesele cetățenilor;
- Creează solidaritate și justiție socială, pe consolidarea încrederii și a legăturilor sociale și pe sprijinirea drepturilor omului, a drepturilor lucrătorilor, a popoarelor indigene și a minorităților și a dreptului la dezvoltare durabilă.
- Promovează dezvoltarea IMM-urilor, a întreprinderilor sociale și a mijloacelor de trai durabile.

3. Principiul limitelor planetare

- Economia verde incluzivă recunoaște diversele valori ale naturii – valorile funcționale ale furnizării de bunuri și servicii care stau la baza economiei, valorile culturale ale naturii care stau la baza societăților și valorile ecologice ale naturii care stau la baza întregii vieți.
- Recunoaște substituibilitatea limitată a capitalului natural cu alte capitaluri, utilizând principiul precauției pentru a evita pierderea capitalului natural critic și încălcarea limitelor ecologice.
- Investește în protejarea, creșterea și restabilirea biodiversității, a solului, a apei, a aerului și a sistemelor naturale.
- Este un sistem inovator în gestionarea sistemelor naturale, bazat pe proprietățile lor, cum ar fi circularitatea și alinierea la mijloacele de trai ale comunității locale bazate pe biodiversitate și sisteme naturale.
- Economia verde promovează energia regenerabilă (solar, eolian, hidroelectric).

4. Principiul eficienței și suficienței

- Economia verde este îndreptată către emisii scăzute de carbon, economisește resursele, este diversă și circulară. Aceasta îmbrățișează noi modele de dezvoltare economică care abordează provocarea de a crea prosperitate în interiorul granițelor planetare.
- Recunoaște că trebuie să existe o schimbare globală semnificativă pentru a limita consumul de resurse naturale la niveluri sustenabile din punct de vedere fizic, dacă dorim să rămânem în limitele planetare.
- Aliniază prețurile, subvențiile și stimulentele cu costurile reale pentru societate, prin mecanisme în care „poluatorul plătește” și/sau în care beneficiile se adună pentru cei care oferă rezultate ecologice incluzive.
- Utilizarea eficientă a resurselor și implementarea economiei circulare (care pune accent pe reciclare, re folosire și reducerea deșeurilor)

5. Principiul bunei guvernări

- Economia verde incluzivă se bazează pe dovezi, normele și instituțiile sale sunt interdisciplinare, implementând atât principii științifice și economice solide, cât și cunoștințe locale pentru o strategie adaptativă.

- Acesta este susținut de instituții care sunt integrate, colaborative și coerente – pe orizontală între sectoare și pe verticală la niveluri de guvernare și cu capacitatea adecvată de a-și îndeplini rolurile respective în moduri eficiente și responsabile.
- Ea necesită participarea publicului, consimțământul prealabil în cunoștință de cauză, transparența, dialogul social, responsabilitatea democratică și lipsa de interese în toate instituțiile publice, private și societatea civilă, astfel încât conducerea informată să fie completată de cererea societății.
- Promovează luarea deciziilor descentralizate pentru economiile locale și gestionarea sistemelor naturale, menținând în același timp standarde, proceduri și sisteme de conformitate puternice, comune și centralizate.
- Creează locuri de muncă verzi, care sprijină protecția mediului și utilizarea sustenabilă a resurselor. Până în 2030, se estimează că tranziția către o economie verde ar putea crea peste 24 de milioane de noi locuri de muncă la nivel global (Organizația Internațională a Muncii). Aproximativ 40% dintre locurile de muncă actuale vor necesita competențe verzi până în 2030, ca urmare a tranziției către o economie mai sustenabilă. În sectorul energiei regenerabile, peste 11 milioane de locuri de muncă au fost create la nivel global până în 2020, cu așteptări ca acest număr să crească semnificativ în următorii ani (IRENA-International Renewable Energy Agency).

Economia verde este o schimbare universală și transformatoare a status quo-ului global. Va necesita o schimbare fundamentală a priorităților guvernamentale. Realizarea acestei schimbări nu este ușoară, dar este necesară pentru atingem Obiectivele de Dezvoltare Durabilă stabilite de Organizația Națiunilor Unite (ONU).

Economia verde este considerată ca fiind unul dintre instrumentele importante disponibile pentru realizarea dezvoltării durabile. Schimbările climatice și externalitățile negative ale activităților economice intensive au evidențiat necesitatea tranziției spre un nou model economic bazat pe emisii reduse de gaze cu efect de seră, utilizării la scară mai mare a surselor de energie regenerabile și creșterii eficienței energetice. Un rol important în acest sens îl au acțiunile de sprijinire a unor elemente economice alternative, prin introducerea conceptului de „economie verde”, pentru a impulsiona și accelera tranziția și

în România către o economie care maximizează calitatea vieții și minimizează impactul negativ asupra mediului înconjurător.

Se impune astfel regândirea modelului de dezvoltare economică pe baza utilizării patrimoniului natural ca o oportunitate de dezvoltare și creștere economică pentru a genera un avantaj competitiv în fața multiplelor provocări ale globalizării. Acest model poate genera un progres la nivel de societate, bazat pe pilonii dezvoltării durabile – mediu, economic și social. Aceste premise constituie fundamentul paradigmei „economiei verzi”, sau a unei economii în care protecția mediului reprezintă o oportunitate și un motor al creșterii economice și dezvoltării sociale.

Economia verde oferă oportunități tuturor țărilor, indiferent de nivelul lor de dezvoltare și structura lor economică. Cu toate că în multe cazuri investițiile în vederea trecerii la o economie verde pot duce la soluții de câștig reciproc pe termen scurt, în alte cazuri va fi necesară o perspectivă pe termen mediu și va trebui abordată problema costurilor tranziției, inclusiv prin politici în favoarea celor săraci („pro-poor”). În același timp, trecerea la o economie verde nu se face de la zero. Există o serie de strategii deja puse în aplicare, de care țările se pot folosi, precum cele privind schimbările climatice, biodiversitatea, consumul și producția durabile, cercetarea și inovarea - toate putând contribui la trecerea către o economie verde.

Pentru a realiza tranziția către o economie verde trebuie abordate trei dimensiuni de politică interconectate:

- (1) Investirea în dezvoltarea durabilă a resurselor esențiale și a capitalului natural;
- (2) Stabilirea condițiilor corecte de piață și de reglementare;
- (3) Îmbunătățirea guvernantei /administrației și a gradului de implicare a sectorului privat.

Economia verde reprezintă un model de dezvoltare economică care pune accent pe durabilitate, protecția mediului și reducerea inegalităților, care funcționează într-un mod echitabil și ecologic, fără a compromite viitorul generațiilor următoare. Principiile economiei verzi includ:

- Reducerea emisiilor de carbon și a dependenței de combustibili fosili;

- Promovarea energiei regenerabile (solar, eolian, hidroelectric);
- Utilizarea eficientă a resurselor și implementarea economiei circulare (care pune accent pe reciclare, a pus în aplicare o serie de politici și strategii care vizează sprijinirea tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, consolidând în același timp competitivitatea UE. Una dintre cele mai importante este pachetul energie/climă 2030, care stabilește obiective ce trebuie atinse până în 2030 pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru utilizarea surselor regenerabile de refolosire și reducerea deșeurilor);
- Crearea locurilor de muncă verzi, care sprijină protecția mediului și utilizarea sustenabilă a resurselor.

1.1.) Oportunități și provocări pentru piața muncii în tranziția către economia verde

Tranziția către o economie verde este determinată în principal de o tendință pe termen lung la nivel mondial de diminuare a resurselor și de creștere a prețurilor la energie și la materii prime, tendință exacerbată de dependența crescândă a Europei de importurile de resurse. Pentru a face față acestor provocări, UE energie și pentru ameliorarea eficienței energetice. Este pe deplin recunoscut faptul că o tranziție de succes către o economie verde și eficientă atât din punct de vedere energetic, cât și din punctul de vedere al utilizării resurselor va remodela piețele muncii. Prin urmare, este necesară o bună înțelegere a implicațiilor asupra pieței muncii pentru a anticipa și a gestiona adecvat ajustările structurale.

Schimbările climatice și externalitățile negative ale activităților economice intensive au evidențiat necesitatea tranziției spre un nou model economic bazat pe emisii reduse de gaze cu efect de seră, utilizarea la scară mai mare a surselor de energie regenerabile și creșterea eficienței energetice.

Un rol important în acest sens îl au acțiunile de sprijinire a unor elemente economice alternative, prin introducerea conceptului de "Economie verde", pentru a impulsiona și accelera tranziția și în România către o economie care maximizează calitatea vieții și minimizează impactul negativ asupra mediului înconjurător. Se impune astfel regândirea modelului de dezvoltare economică pe baza utilizării patrimoniului natural ca o oportunitate de dezvoltare și creștere economică pentru a genera un avantaj competitiv în

fața multiplelor provocări ale globalizării. Acest model poate genera un progres la nivel de societate, bazat pe pilonii dezvoltării durabile – mediu, economic și social. Aceste premise constituie fundamentul paradigmei „economiei verzi”, sau a unei economii în care protecția mediului reprezintă o oportunitate și un motor al creșterii economice și dezvoltării sociale.

2.) Locurile de muncă verzi - definiții și caracteristici

Organizația Internațională a Muncii identifică locurile de muncă verzi ca o caracteristică esențială a dezvoltării durabile și pentru a putea răspunde în mod adecvat provocărilor globale legate de protecția mediului, dezvoltarea economică și incluziunea socială.

Organizația Internațională a Muncii definește locurile de muncă verzi ca fiind ”locuri de muncă decente care contribuie la conservarea sau restabilirea mediului, fie ele în sectoarele tradiționale, cum ar fi industria prelucrătoare și construcții, fie în noi sectoare verzi, cum ar fi energia regenerabilă și eficiența energetică. Locurile de muncă verzi ajută la: îmbunătățirea eficienței energetice și a materiilor prime; limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră; reducerea deșeurilor și a poluării; protecția și restaurarea ecosistemelor; sprijinirea adaptării la efectele schimbărilor climatice.

La nivel de întreprindere, locurile de muncă verzi pot produce bunuri sau pot oferi servicii de care să beneficieze mediul înconjurător, cum ar fi clădiri verzi sau transport curat. Cu toate acestea, aceste output-uri ecologice (produse și servicii) nu se bazează întotdeauna pe procese și tehnologii de producție ecologice. Prin urmare, locurile de muncă verzi pot fi de asemenea diferențiate prin contribuția lor la procese mai ecologice. De exemplu, locurile de muncă verzi pot reduce consumul de apă sau pot îmbunătăți sistemele de reciclare.

Locurile de muncă verzi pot fi de două tipuri: a.) locuri de muncă în întreprinderi care produc bunuri sau furnizează servicii de care beneficiază mediul înconjurător sau conservă resursele naturale; b.) locurile de muncă în care sarcinile lucrătorilor implică procese de producție mai ecologice sau care utilizează mai puține resurse naturale.

2.1.) Descrierea locurilor de muncă verzi și a domeniilor conexe.

Locurile de muncă verzi și domeniile conexe se referă la ocupările de muncă și industriile care au un impact pozitiv asupra mediului și care contribuie la dezvoltarea

durabilă. Aceste locuri de muncă și domenii sunt orientate către practici și tehnologii care promovează utilizarea eficientă a resurselor, reducerea emisiilor de carbon și conservarea mediului înconjurător. Iată o descriere a câtorva tipuri de locuri de muncă verzi și domenii conexe:

1. **Energie regenerabilă:** Aceasta include locuri de muncă în industria solară, eoliană, hidroelectrică și a altor surse de energie regenerabilă. Aceste locuri de muncă implică proiectarea, construirea, întreținerea și operarea instalațiilor de producere a energiei curate.
2. **Eficiența energetică:** Profesioniștii din acest domeniu lucrează la dezvoltarea și implementarea soluțiilor pentru utilizarea eficientă a energiei în clădiri, industrie și transport. Ei pot efectua audituri energetice, proiecta sisteme de iluminat eficiente sau dezvolta software pentru gestionarea consumului de energie.
3. **Transport durabil:** Aici se includ locurile de muncă în dezvoltarea de vehicule electrice, transport public ecologic, planificarea și gestionarea traficului pentru a reduce congestiunea și promovarea alternativei la mașina personală.
4. **Agricultura și alimentație durabilă:** Agricultorii și lucrătorii din industria alimentară pot contribui la practici agricole sustenabile, la producerea de alimente organice și la gestionarea responsabilă a deșeurilor alimentare.
5. **Gestionarea deșeurilor și reciclare:** Aceste locuri de muncă implică colectarea, sortarea, reciclarea și gestionarea deșeurilor în mod eficient, inclusiv în industrii precum reciclarea electronice, a metalelor sau a plasticului.
6. **Conservarea resurselor naturale:** Aici se includ ocupații precum silvicultura sustenabilă, gestionarea ecosistemelor și conservarea biodiversității.
7. **Tehnologie verde și IT:** Aceste locuri de muncă implică dezvoltarea de tehnologii și soluții informatice care promovează sustenabilitatea, cum ar fi dezvoltarea de software pentru monitorizarea consumului de energie sau a aplicațiilor pentru transportul public.
8. **Arhitectură și construcții durabile:** Arhitecții, inginerii și constructorii pot lucra la proiectarea și construirea clădirilor eficiente energetic și a infrastructurii sustenabile.
9. **Turismul ecologic:** Acest domeniu include locuri de muncă în turismul ecologic, care promovează călătoriile responsabile și vizitele în zonele naturale protejate.

10. Educația și formarea în domeniul mediului și sustenabilității: Aceste locuri de muncă implică predarea, dezvoltarea de programe educaționale și formarea în domeniul mediului și al sustenabilității pentru a crește

conștientizarea și a pregăti viitoarea forță de muncă pentru locurile de muncă verzi.

11. Agricultură ecologică: Locurile de muncă verzi în agricultură sunt poziții care contribuie la practicile agricole durabile, la protejarea mediului înconjurător și la reducerea impactului negativ al agriculturii asupra resurselor naturale. Aceste locuri de muncă implică adesea utilizarea unor tehnologii și practici inovatoare pentru a promova sustenabilitatea în sectorul agricol.

Locurile de muncă verzi sunt poziții de muncă care contribuie semnificativ la protejarea și restaurarea

mediului înconjurător, precum și la promovarea sustenabilității economice

3.) Competențele verzi și economia verde

Competențele verzi și economia verde sunt concepte esențiale în contextul tranziției către o dezvoltare durabilă, orientată spre protejarea mediului și reducerea impactului negativ asupra resurselor naturale. Competențele verzi sunt acele aptitudini, cunoștințe și abilități necesare pentru a sprijini dezvoltarea și aplicarea practicilor sustenabile în diverse sectoare economice. Acestea sunt esențiale pentru:

- Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
- Utilizarea eficientă a resurselor naturale;
- Managementul deșeurilor și reciclarea;
- Proiectarea și implementarea soluțiilor de energie regenerabilă;
- Adaptarea la schimbările climatice.

Exemple de competențe verzi: Cunoștințe în tehnologii ecologice, reducerea poluării și gestionarea resurselor de apă; Tehnici durabile de agricultură, cum ar fi utilizarea îngrășămintelor naturale, rotația culturilor și conservarea solului; Cunoștințe despre panouri solare, turbine eoliene și alte forme de energie curată.

3.1.) Dezvoltarea competențelor și abilităților pentru a se potrivi cu locurile de muncă verzi

Dezvoltarea competențelor și abilităților pentru a se potrivi cu locurile de muncă verzi implică învățarea și dezvoltarea unui set de aptitudini relevante pentru domeniile sustenabile și pentru economia circulară. Mai jos prezentăm câteva modalități prin care se pot dezvolta competențele și abilitățile pentru locurile de muncă verzi:

1. Educație și formare profesională: Înscrierea în cursuri, programe sau proiecte de formare în domeniul mediului și al sustenabilității este un mod excelent de a dezvolta competențe relevante. Acestea pot fi cursuri universitare, programe de masterat sau chiar cursuri online gratuite sau nu.
2. Certificări și acreditări: Obținerea certificărilor recunoscute în domeniul mediului și al sustenabilității vă poate oferi o bază solidă de cunoștințe, care poate crește atractivitatea pentru angajatori. De exemplu, certificări precum "LEED Green Associate" sau "Certificat de Eficiență Energetică."
3. Participarea la proiecte și voluntariat: Implicarea în proiecte de voluntariat sau proiecte legate de mediu poate oferi experiență practică și poate ajuta să dezvoltați abilități în domenii precum conservarea resurselor, gestionarea deșeurilor sau protecția mediului.
4. Studiu de caz și analiză: Studiind cazuri de succes ale companiilor și organizațiilor care au adoptat practici de economie circulară și sustenabilitate, puteți învăța despre strategii și soluții aplicabile în practică.
5. Participarea la evenimente și conferințe: Participarea la conferințe, seminarii și evenimente legate de mediu și sustenabilitate poate ajuta la extinderea rețelei de contacte și informarea cu cele mai recente tendințe și inovații în domeniu.
6. Abordarea practică: Dezvoltarea abilităților necesită adesea experiență practică, astfel se pot identifica oportunități de stagii, internship-uri sau locuri de muncă entry-level în domeniile verzi sau în companii cu angajamente de sustenabilitate.

Reducerea costurilor de producție: Reciclarea și reutilizarea pot reduce costurile de producție pentru companii prin utilizarea mai eficientă a materiilor prime și a resurselor.

Economii pentru consumatori: Oamenii pot economisi bani prin cumpărarea de produse reutilizate sau reparate în loc de produse noi, care adesea sunt mai scumpe.

- **Creșterea competitivității economice:**

Inovație și durabilitate: Companiile care adoptă practici de economie circulară sunt mai susceptibile să rămână competitive într-un mediu economic în schimbare, în care durabilitatea devine tot mai importantă pentru consumatori și investitori.

Acces la piețe noi: Produsele și serviciile cu un impact redus asupra mediului pot avea acces mai ușor la

piețe internaționale care pun un accent crescut pe sustenabilitate.

- **Îmbunătățirea calității vieții:**

Produse mai durabile: Economia circulară promovează producerea de produse de calitate, cu durată de viață mai lungă, care oferă consumatorilor o valoare mai bună pentru banii lor.

Calitatea aerului și apei mai bună: Reducerea poluării și a deșeurilor contribuie la îmbunătățirea calității aerului și apei, având un impact pozitiv asupra sănătății oamenilor.

- **Reducerea dependenței de resurse externe:**

Dezvoltarea economiei circulare poate contribui semnificativ la reducerea dependenței unei țări de surse externe, consolidând securitatea economică și resursele proprii, stimulând inovația și susținând dezvoltarea durabilă la nivel local. Prin reciclarea și reutilizarea materialelor existente în economie, o țară poate reduce dependența de importurile de materii prime din străinătate. Aceasta poate duce la o mai mare independență economică și la o reducere a vulnerabilității la fluctuațiile prețurilor materiilor prime pe piața globală, la asigurarea securității resurselor proprii, la reducerea vulnerabilității la fluctuațiile prețurilor materiilor prime pe piața globală.

Guvernele pot sprijini dezvoltarea industriilor locale și a locurilor de muncă, reducând astfel dependența de bunuri și servicii importate. Pe termen lung, se va menține sănătatea ecosistemelor locale și astfel se poate asigura securitatea alimentară și conservarea resurselor tradiționale.

Reciclarea și gestionarea deșeurilor:

Economia circulară pune un accent deosebit pe reciclare, reutilizare și remanufacturare. Aceste activități implică deschiderea de fabrici și unități de prelucrare a deșeurilor, precum și crearea de locuri de muncă în colectarea și sortarea deșeurilor. Acestea sunt locuri de muncă verzi, deoarece contribuie la gestionarea mai eficientă a resurselor și la reducerea deșeurilor. În multe țări, ratele de reciclare a deșeurilor reciclabile, cum ar fi hârtia, cartonul, sticla și plasticul, au crescut semnificativ. Multe țări au investit în extinderea infrastructurii de reciclare, inclusiv în sisteme de colectare separată a deșeurilor reciclabile și în facilități de reciclare mai eficiente. Din 2009 până în 2020, hârtia/cartonul a fost principalul deșeu de ambalaj în UE (32,7 milioane de tone generate în 2020), urmate de plastic și sticlă (15,5 milioane de tone pentru plastic și 15,1 milioane de tone pentru deșeurile din sticlă în 2020). Iată câteva date furnizate de Euro stat pentru ratele de reciclare din Europa: în 2020, majoritatea statelor membre UE au reușit să atingă ținta de reciclare a deșeurilor de ambalaje, cu excepția României care a ajuns la 44,6% procent de reciclare, Croației cu 54,2%, Ungariei cu 52,4% și Maltei cu 40%.

Guvernele din întreaga lume au adoptat politici și legi pentru a promova și a reglementa reciclarea. De exemplu, taxe și taxe pe deșeuri, obiective de reciclare și sisteme de depozit-return au fost implementate pentru a stimula reciclarea. Consumatorii au devenit mai conștienți de impactul reciclării și de nevoia de a separa și a recicla deșeurile corect. Multe industrii și companii au adoptat practici de reciclare mai eficiente pentru a-și reduce amprenta de carbon și a economisi resurse. Aceasta a inclus reciclarea deșeurilor din producție și procese de fabricație mai sustenabile.

Elaborat,

Popescu Costinela -Expert grup tinta ((S)- august 2025